

SUPREME COURT OF KOSOVO
GJYKATA SUPREME E KOSOVËS
VRHOVNI SUD KOSOVA

KOSOVO PROPERTY AGENCY (KPA) APPEALS PANEL
KOLEGJI I APELIT TË AKP-së
ŽALBENO VEĆE KAI

GSK-KPA-A-201/14

Priština

26. oktobar 2016. godine

U postupku:

K. Š.

Žalilac

Protiv.

N/A

Tuženik

Žalbeno veće KAI Vrhovnog suda Kosova, sastavljeno od sudije Sylejman Nuredini, kao predsedavajući sudija, Krassimir Mazgalov i Beshir Islami, kao članovi, odlučujući po žalbi na odluku Komisije za imovinske zahteve Kosova br. KPCC/D/A/220/2013 (spis predmeta upisan u KAI pod brojem KPA17777) od 27. novembra 2013, nakon većanja koje je održano 26. oktobra 2016, donosi sledeću:

PRESUDU

Odbacuje se kao nedozvoljena žalba koju je K. Š. podnela protiv odluke Komisije za imovinske zahteve Kosova KPCC/D/A/220/2013, od 27. novembra 2013, u delu koji se odnosi na spis predmeta KPA1777.

Proceduralni i činjenični istorijat postupka

1. Dana 1. septembra 2007, V. Š., (u daljem tekstu: podnosilac zahteva) je podneo imovinski zahtev Kosovskoj agenciji za imovinu (KAI), tražeći potvrdu prava svojine u ime svoje majke M. Š. nad katastarskom parcelom br. 305/2, a kasnije 33/1, u površini od 0.89.99 ha, koja se nalazi u katastarskoj zoni Kodralija, Opština Dečani (u daljem tekstu: predmetna imovina). U tom imovinskom zahtevu se navodi da on nije započeo ostavinski postupak i da ne zna ko koristi predmetnu imovinu.
2. U prilog svom imovinskom zahtevu, podnosilac zahteva je priložio sledeća dokumenta KAI:
 - Uverenje o privremenoj raspodeli imovine koje je izdala Kraljevina Jugoslavije, agrarni poverenik, od 25. jula 1939. godine, kojim se potvrđuje da je agrarni poverenik njenom ocu O. Š. dao površinu od 00.89.80 ha od katastarske parcele 305/2 (predmetna imovina);
 - Privredni registar za godine 1950-1951 bez datuma i pečata, kojim se potvrđuje da se porodica Š. stara o nepokretnoj imovini u površini od 5.28.93 ha bez pominjanja broja parcele;
 - Neovereno punomoćje kojim M.Š., majka podnosioca zahteva, ovlašćuje V. Š. 1989. godine;
 - rukom crtana mapa koja pokazuje lokaciju predmetne imovine;
 - Lična karta izdata 3. marta 2004, u Podgorici.
3. KAI je 20. marta 2007. godine notifikovala predmetnu imovinu i našla da imovina nije zauzeta šumom i pašnjakom. Dana 1. jula 2010, tim KAI je potvrdio da je notifikacija tačna i da je obaveštenje postavljeno na ulazu u selo Kadrali. Obaveštenje je objavljeno u službenom glasniku KAI Br. 3 i u biltenu Kancelarije za imovinu pri UNHCR u Beogradu. Niko nije odgovorio na imovinski zahtev.
4. Na osnovu verifikacionog izveštaja od 3. oktobra 2013, dokumenta koje je priložio podnosilac zahteva su negativno verifikovana. KAI je po službenoj dužnosti dobavila Sertifikat o pravima na nepokretnu imovinu od 8. marta 2012. godine koji pokazuje da je bivša katastarska parcela 305/2 sada upisana pod brojem 33/1 i da se vodi na ime trećeg lica.

5. Dana 27. novembra 2013, KIZK je u svojoj odluci KPCC/D/A/220/2013 odbila imovinski zahtev navodeći (stavovi 145. i 146.) da podnosilac zahteva nije dokazao da ima imovinska prava nad predmetnom parcelom, kao i da Izvršni sekretarijat KAI, po službenoj dužnosti, nije uspeo da pribavi bilo kakav dokaz u prilog navodima podnosioca zahteva. Uverenje o privremenoj raspodeli iz 1939. godine nije pronađen u javnim registrima, a na osnovu katastarskih podataka predmetna imovina je pretrpela izmene i trenutno se vodi na ime trećeg lica.
6. Odluka KIZK je podnosiocu zahteva uručena 20. juna 2014, a 30. juna 2014. godine K. Š. je podnela žalbu na odluku Komisije, sa ličnom kartom koja je izdata 16. marta 2009. godine, izdata u Budvi, Crna Gora, koja je bila u prilogu žalbe (u daljem tekstu: Žalilac)
7. Dana 20. maja 2016, Vrhovni sud je doneo nalog tražeći od žalioaca da pruži dokaze koji dokazuju da ona ima pravo da podnese žalbu u ime V. Š. i da odgovori na pitanje koja je njena porodična veza sa V.Š.; ili da podnese punomoćje koje je on dao. Žaliocu je naloženo da dokaže da poseduje punomoćje ili da ima porodične veze sa V. Š..
8. Žalilac nije podneo nikakav odgovor u pogledu naloga suda.

Navodi stranaka u postupku

9. Žalilac navodi da je imovina bila upisana u zemljišnim knjigama iz 1939. godine, kao i da je netačan zaključak da je ista sada upisana na ime trećeg lica. Zatražio je od suda da ga obavesti kako je moguće da je treće lice upisalo imovinu na svoje ime bez validnih dokumenata.

Pravno obrazloženje

Prihvatljivost žalbe

10. Sud je istakao da je žalilac podneo žalbu bez validnog punomoćja i bez ikakvih dokaza o porodičnim vezama između žalioaca i podnosioca zahteva. Iz tog razloga, žalba je nedopustiva.
11. Sud je ustanovio da žalba nije prihvatljiva na osnovu člana 186.3 Zakona br. 03/L-006 o parničnom postupku (Službeni glasnik Republike Kosovo br. 38/2008) (u daljem tekstu: ZPP) koji propisuje “*Žalba je nedopustiva ukoliko ju je podnelo lice koje nije ovlašćeno za njeno podnošenje*”
12. Takođe, na osnovu odredaba člana 5. Administrativnog uputstva br. 2007/05 o sprovođenju Uredbe UNMIK-a UNMIK/REG/2006/50 o rešavanju zahteva koji se odnose na privatnu nepokretnu imovinu, uključujući poljoprivrednu i komercijalnu imovinu, podnosilac zahteva na ispunjava uslove. To je zbog toga što podnosilac zahteva nema ni svojstvo strane u postupku niti punomoćje kako bi

predstavljao nosioca imovinskog prava. Nije dokazala da je član uže porodice podnosioca zahteva shodno članu 1. stav 12. Uputstva, u pogledu definicije “*Član porodičnog domaćinstva*” znači bračni drug, deca (rođena u braku ili usvojena) i ostala lica, prema kojima nosilac imovinskog prava ima obavezu da ih izdržava u skladu sa važećim zakonom, ili lica koja su obavezna da izdržavaju nosioca imovinskog prava u skladu sa važećim zakonom,”

15. Shodno tome, kao posledica nedostatka validnog punomoćja, sud nije mogao da nađe nijedan razlog zbog kojeg bi žalilac imao pravo da podnese žalbu, kao stranka za svoj interes ili kao predstavnik podnosioca zahteva.
16. S obzirom da je žalba nedopustiva, sud se nije upuštao u razmatranje osnovanosti, ali je našao da je odluka Komisije doneta u saglasnosti sa procesnim i materijalnim pravom.
17. Na osnovu napred iznetog i shodno članu 13.3 pod-stav b Uredbe UNMIK-a 2006/50, koja je izmenjena i dopunjena Zakonom Br. 03/L-079, sud je odlučio kao u dispozitivu.

Pravni savet

18. Shodno članu 13.6 Uredbe UNMIK-a 2006/50, koja je izmenjena i dopunjena Zakonom Br. 03/L-079, ova presuda je konačna i ne može biti osporena putem redovnih ili vanrednih pravnih lekova.

Sylejman Nuredini, predsedavajući sudija

Krassimir Mazgalov, sudija EULEX-a

Beshir Islami, sudija

Sandra Gudaityte, arhivar EULEX-a